

SCHRIJVER, WIJNBOER EN PRESENTATOR
ILJA GORT IS EEN LEVENSGENIETER

'Ik kan echt gelukkig zijn in mijn eentje'

Tijdens het schrijven van het Zomerlezingeschenk *Petit café du bonheur* kroop schrijver, wijnboer en presentator Ilja Gort (74) voor het eerst in de huid van een vrouw. Een gesprek met hem gaat al snel over veel meer dan alleen het boek: ouder worden, onzekerheden, kleine geluksmomenten én **over hoe fijn het is om een weeklang diepvriesmaaltijden te eten.**

Je schreef het Zomerlezingeschenk van dit jaar, je nieuwe boek *Petit café du Bonheur*. Past het zomerse gevoel goed bij jou?

"Ja, enorm. Ik ben eigenlijk de vleesgeworden zomer. Ik hou van buiten zijn, van licht, van warmte, van lange avonden. Op ons chateau in Frankrijk leven we bijna altijd buiten. Zelfs mijn kleinzoon Charlie wil voortdurend naar buiten, óók als het regent. Dat herken ik heel erg. Maar toen ik werd benaderd of ik het Zomerlezingeschenk wilde schrijven, dacht ik serieus dat ze de verkeerde persoon hadden gebeld. Ik was totaal overdonderd. Daarna werd ik vooral heel zenuwachtig. Want stel dat ze het manuscript niks zouden vinden? Maar gelukkig waren ze enthousiast."

Waar gaat het boek over?

"Over een vrouw die zichzelf ontdekt. Ze komt in een dorpje in de Provence terecht en raakt zo onder de indruk van de schoonheid daar, dat ze in een soort vlaag van verstandsverbijstering een oud café koopt. Alleen blijkt dat idyllische dorpje allerlei geheimen en onderhuidse spanningen te hebben waar zij niets van begrijpt. Ze moet zichzelf opnieuw uitvinden en steeds sterker worden."

Dat klinkt behoorlijk anders dan je eerdere boeken.

"Dat klopt ook. Ik wilde mezelf vernieuwen. Eerst wilde ik het verhaal in de ik-vorm schrijven als

man, maar dat werkte totaal niet. Toen dacht ik ineens: ik maak van de hoofdpersoon een vrouw. Superspannend, want ik kwam er al snel achter dat vrouwen totaal anders reageren dan mannen. Dus toen ben ik les gaan nemen."

Les gaan nemen?

"Van mijn eigen vrouw natuurlijk. Caroline zei steeds: 'Een vrouw zou dit nóóit doen.' Toen ben ik gaan nadenken: hoe denkt een vrouw eigenlijk? Hoe reageert ze? Hoe lost ze dingen op? Uiteindelijk ben ik helemaal een vrouw geworden, haha."

Waarom spreekt Frankrijk jou nog steeds zo aan?

"Het leven daar, ik word daar gewoon gelukkig van. Die kleine Provençaalse dorpjes bestaan echt nog steeds. Mosbegroeide fonteinen, oude cafeetjes, mensen die uren buiten zitten, mannen die jeu de boules spelen... Dat gevoel heb ik als decor gekozen omdat het me gelukkig maakt."

Mensen zien jou als flamboyante levensgenieter.

"Ja, dat ben ik ook. Omdat ik echt geloof dat je nooit terug kunt. Dit moment komt nooit meer terug. Kijk, jij en ik zitten hier nu samen op een terras koffie te drinken. Morgen regent het misschien. Over een jaar bestaat dit restaurant misschien niet meer. Of één van ons is er niet meer."

'Ik ben de vleesgeworden zomer'

Hij kijkt even om zich heen. "Dus je moet goed beseffen hoe gelukkig je bent. Echt even voelen: wat is dit eigenlijk leuk. Ik probeer er bewust vaak bij stil te staan dat elk moment een mythisch moment is. Dat lukt niet altijd natuurlijk, maar ik probeer het wel. Ik zei laatst nog tegen een vriend die een restaurant heeft: 'Besef je wel hoe gelukkig je bent?' Hij stond daar met zijn vrouw en kinderen om zich heen te werken en dacht dat het allemaal heel normaal was. Maar dat is helemaal niet normaal. Dat is fantastisch."

Ben je altijd zo zorgeloos?

"Nee hoor, op feestjes ben ik juist heel onzeker. Dan sta ik daar met een glas in mijn hand en denk ik: wat moet ik nu zeggen? Hoe moet ik kijken? Waar moet ik gaan staan? Dan word ik eerst stil en daarna glip ik er stiekem tussenuit. Dat verwachten mensen niet van mij, maar in groepen voel ik me soms ongemakkelijk. Vooral bij vrouwen. >

Ik vind vrouwen veel leuker dan mannen en ik wil ook graag dat vrouwen mij leuk vinden. Dat lukt natuurlijk nooit bij iedereen. Daar kan ik wel onzeker van worden.”

Je woont al jaren in Frankrijk. Voel je je inmiddels Frans?

“In Frankrijk voel ik me heel Frans, maar tegelijkertijd merk ik ook dat ik het nooit helemaal zal worden. Fransen nemen overal rustig de tijd voor. Dat vind ik heerlijk, maar soms denk ik ook: jongens, kunnen we misschien even dóór?”

Zijn er dingen die Nederlandse vrouwen van Franse vrouwen kunnen leren?

“Eerder andersom, vind ik eigenlijk. Ik vind Nederlandse vrouwen veel leuker dan Franse vrouwen. Omdat Nederlandse vrouwen spontaner zijn. Vrolijker. Directer. Franse vrouwen kunnen wat afstandelijk en gereserveerd zijn. Ik ben echt heel blij dat mijn zoon een Nederlandse verloofde heeft.”

Je bent inmiddels ruim twintig jaar samen met Caroline. Wat maakt jullie relatie zo sterk?

“We hebben het heel leuk samen. We reizen altijd samen. Zonder haar vind ik het eigenlijk niet leuk. Al ben ik ook graag alleen op z’n tijd. Ik vind het heerlijk dat Caroline af en toe een weekje weggaat met vriendinnen. Dan koop ik zeven diepvriesmaaltijden. Voor iedere dag één. Ik vind het geweldig dat ik dan een week lang ongegeneerd asociaal mag zijn. Niemand praat tegen me, ik hoef niet te reageren. Ik kan volledig verdwijnen in mijn eigen gedachten. Dat is ontzettend ontspannend. Ik kan echt gelukkig zijn in mijn eentje. Dat heeft niets met mijn relatie te maken, want zoals gezegd vinden we elkaar juist heel leuk. Maar alleen zijn is ook heerlijk op z’n tijd.”

Betekenen die diepvriesmaaltijden dat jij bij jullie thuis niet degene bent die kookt?

“Klopt. Maar ik help wel elke avond mee! Avocado’s snijden, sausjes maken, vis schoonmaken. Alleen de toaster blijft een probleem. Ik ben al dertig jaar goed in brood laten verbranden. Dan denk ik: ik doe deze sneetjes brood nog héél even terug in de toaster. Vervolgens ga ik iets anders doen en dan komen er twee zwarte bakstenen uit.”

Je vrouw Caroline reist altijd met je mee naar opnames in het buitenland. Hoe belangrijk is zij daarbij voor jou?

“Heel, samen is het gezelliger en bovendien zorgt zij ervoor dat ik geen rare dingen zeg bij tv-opnames. Soms flap ik er tijdens opnames iets

‘Ik probeer er bewust vaak bij stil te staan dat elk moment een mythisch moment is’

uit waarvan zij meteen zegt: ‘Nee nee nee, dit kan echt niet.’ Dan zeg ik bijvoorbeeld: ‘Daar vind ik geen reet aan’ of: ‘Wat een kut-idee’. Dan zegt zij meteen: ‘Dat moet je niet zeggen.’” Hij lacht. “Dus dan doen we het gewoon opnieuw. Verder let ze er tijdens opnames op of mijn overhemd goed zit en of mijn pet niet scheef staat. Onderweg in de auto oefenen we ook samen teksten. We zijn echt een team.”

Je hebt al zó veel verschillende levens gehad: je was drummer,

componist van reclametunes, wijnmaker, schrijver, tv-maker... Was je vroeger net zo ambitieus als nu?

“Nee, helemaal niet. Ik wilde vroeger maar één ding en dat was drummen. Ik zat op het gymnasium, maar daar voelde ik werkelijk niets voor. Ik heb drie keer de eerste klas gedaan en toen werd ik er uiteindelijk uitgegooid.” Hij grijnst. “Dat vond ik eerlijk gezegd helemaal niet zo erg. Ik wilde gewoon muziek maken. Ik zat in een band die behoorlijk succesvol werd. Dat was echt een totaal ander leven dan nu.”

Rock-’n-roll?

“Ja, echt! Die jaren zijn volledig opgegaan in rook, drank en muziek. We traden overal op: Nederland, Duitsland, België, Frankrijk. Het was fantastisch! Alleen die vrouwen hè, daar kon ik totaal niet mee omgaan. De andere jongens gingen er met de groupies vandoor en ik bleef vaak achter omdat ik niet wist wat ik tegen ze moest zeggen. Natuurlijk wilde ik wel aandacht van die dames en wilde ik hen op mijn beurt aandacht geven, maar ik wist gewoon niet hóé. Later ben ik

‘Een maaltijd zonder wijn vind ik nog steeds een beetje droevig’

de reclamewereld ingerold, waarna weer jaren later uiteindelijk de wijn mijn grote liefde werd. Ik zei altijd: ‘Muziek is mijn vrouw en het chateau mijn minnares’. Uiteindelijk gingen de muziek- en de wijnwereld niet samen, dus toen ben ik volledig voor Frankrijk, het kasteel en de wijn gegaan.”

Wat is voor jou de minst leuke kant van ondernemer zijn?

“Cijfers. Na tien minuten met een Excelsheet dwalen mijn gedachten alweer af. Dan denk ik ineens aan muziek maken of een gedicht schrijven. Mijn boekhouder moet me altijd enorm bij de les houden. Dat ik ondernemer ben en er dus niet onderuit kom om met cijfers bezig te zijn, maakt het extra vervelend.”

Ben je veranderd naarmate je ouder bent geworden?

“Ja, ik ben milder geworden. Ik probeer veel minder te oordelen. Ik was daar vroeger veel sneller in. Zoals iedereen eigenlijk. Je ziet iemand en je hebt meteen een oordeel. Maar je weet helemaal niet wat iemand heeft meegemaakt. Dus tegenwoordig probeer ik eerst te kijken, te luisteren en pas daarna misschien een mening te vormen.”

Je staat bekend om wijn en om bourgondisch leven. Is jouw relatie met wijn in de loop der jaren veranderd?

“Zeker! Vroeger dronken Caroline en ik samen rustig een fles wijn op een avond leeg. Dat is nu echt minder. Niet omdat ik er niet meer van geniet. Een maaltijd zonder wijn vind ik nog steeds een beetje droevig. Maar je wordt ouder en je gaat toch bewuster leven. Dus we drinken nu geregeld alcoholvrije wijn. Die maken we zelf trouwens, Gogo Zero bij Albert Heijn. Aan helemaal stoppen met wijndrinken, moet ik niet denken. Die dagen zonder wijn zijn niet per se mijn favoriete dagen.”

Tot slot: wat is voor jou nou het goede leven?

Hij denkt even na. “Met het gezin onder een boom in de tuin eten. Een glas wijn erbij. Mijn kleinzoon zien spelen. Gewoon kleine dingen.” Hij glimlacht. “En vooral goed beseffen hoe gelukkig ik ben.”♥

Bij aankoop van minimaal € 17,50 aan boeken in de periode van 10 juni t/m 8 juli krijg je bij de boekhandel Zomerlezingeschenk *Petit café du bonheur* cadeau. In deze zomerse periode geeft Ilja Gort lezingen én wijnproeverijen over zijn zomerse titels. Meer info: [Zomerlezen.nl](https://www.zomerlezen.nl)

MEER ILJA

Geboren: 5 januari 1951 in Amersfoort

Thuis: Ilja is sinds 2020 getrouwd met Caroline. Hij heeft een zoon en een dochter uit een eerder huwelijk.

Carrière: Ilja woont afwisselend in Nederland en in Frankrijk. Na een carrière in de muziekwereld – eerst als drummer in verschillende bands en later als succesvol componist van reclamemuziek – verruilde hij in de jaren negentig de studio voor het Franse platteland. In Bordeaux kocht hij een wijnkasteel, waar hij inmiddels samen met zijn zoon Klaas het wijnbedrijf Château Gort & Gort runt. Daarnaast is Ilja al jaren succesvol als schrijver. Hij schreef tientallen boeken, variërend van romans en wijnboeken tot kinderboeken. Ook maakte hij populaire televisieprogramma’s als *Wijn aan Gort*, *Gort à la Carte* en *Gort over de Grens*, waarin zijn liefde voor Frankrijk, eten en wijn centraal staat.